Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban: 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 82 (5516)

Simbătă 3 februarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ȘEDINȚA CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

În ziua de 2 februarie, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport a analizat și adoptat măsuri cu privire la pregătirea și participarea sportivilor români la Jocurile Olimpice de vară din Mexic, îmbunătățirea activității sportive de performanță și dezvoltarea relațiilor sportive internaționale. De asemenea, s-au aprobat bugetul C.N.E.F.S. pe anul 1968 și normele cu privire la elaborarea statutelor federațiilor sportive.

La ședință au participat, ca invitați, șefii secțiilor Consiliului Național, reprezentanți ai unor organizații de masă și instituții centrale, ai federațiilor, cluburilor și presei centrale.

În cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul președinți ai consiliilor locale pentru educație fizică și sport, reprezentanți ai Uniunii Generale a Sindicatelor, ai Uniunii Tineretului Comunist, Ministerului Învățămîntului, Ministerului Forțelor Armate, federațiilor, cluburilor sportive și ai presei.

(Agerpres)

Viteziștii brașoveni au doborît mai multe recorduri

Patinatorii de viteză de la clubul sportiv Dinamo Brașov s-au aflat, timp de 10 zile, la Zakopane. În această perioadă, ei au participat — alături de sportivii din Olanda, R. D. Germană și Polonia — la două concursuri, în cadrul cărora campioana absolută a țării, CRISTA TRACHER și juniorul LAURENȚIU CĂPLESCU au doborît mai multe recorduri. În mod deosebit se remarcă performanța Cristei Tracher la 1 000 m, unde ea a fost cronometrată cu 1:44,8 (v.r. 1:47,6), probă în care a cîștigat primul loc. Tracher a mai realizat noi recorduri la 500 m — 51,6 (v.r. 51,7); triatlon — 159,600 p (v.r. 163,400 p); poliatlon — 220,733 p (v.r. 223,116 p). Laurențiu Căplescu, în puternică revenire de formă, a corectat următoarele recorduri la juniori de categoria 15—16 ani: 1 500 m — 2:37,6 (v.r. 2:38,1 obținut tot de el în primul concurs de la Zakopane); 3 000 m — 5:34,5 (v.r. 5:45,9); triatlon — 158,083 (v.r. 163,832).

Ediția jubiliară a JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

DE LA TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI

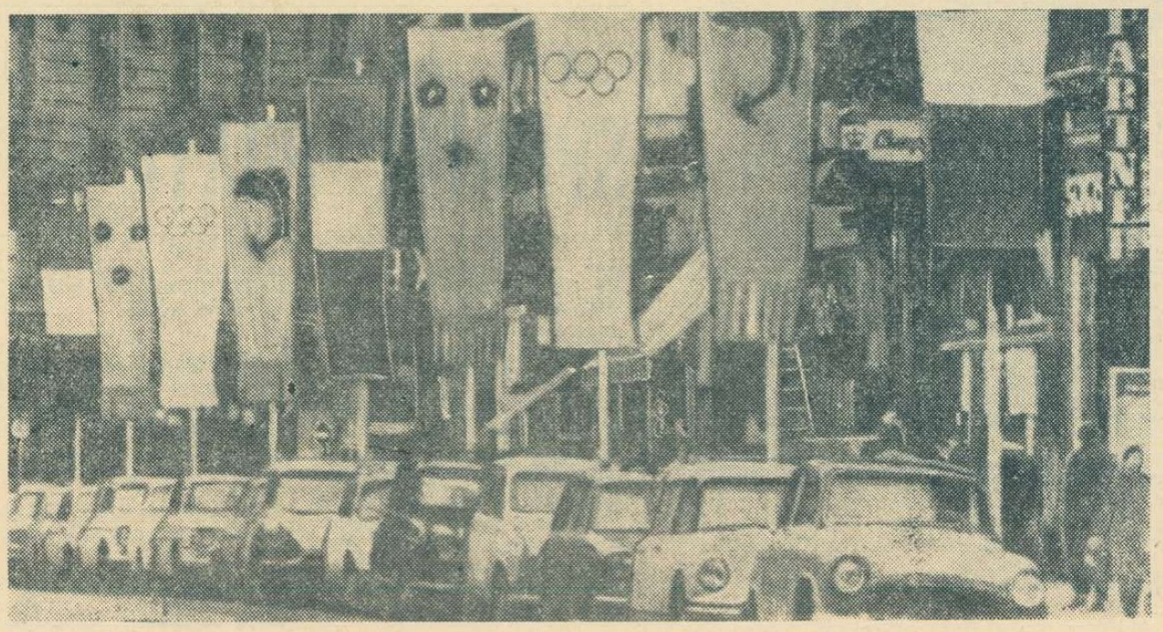

De ieri, Grenoble, capitala Olimpiadei albe, pavoazată sărbătorește, a început să primească numeroși oaspeți din toate țările înscrise la actuala ediție. Pentru toți, un prilej de a vizita orașul și împrejurimile în așteptarea startului oficial.

ARMATELE OLIMPICE

Cînd vîrsta vremii era cu cîteva milenii mai proaspătă ca azi, tînărul Heracles intra — fără să vrea — în istoria pe care o clădea el însuși în acele clipe prin hotărîrea sa — devenită realitate și legendă în egală măsură — de a cinsti o victorie militară prin organizarea unor întreceri sportive.

Un destin contradictoriu (dacă poate fi acceptată această imperechere) a făcut ca Jocurile să însemne — cu prea rare și poate tocmai de aceea mai dureroase excepții — curmarea zăngănitului de arme ori de cîte ori roata timpului vestea împlinirea sorocului în număr de 4 ani.

Oamenii erei moderne au îndrăznit să preia din experiența și legenda strămoșilor antici o tradiție mai ușor de reînnodat peste distanțele veacurilor trecute decît peste obstacolele constituite de complicate ambiții și de nu mai puțin încurcate conjuncturi politice.

Dar capetele firului rupt cîndva au fost, cu toate acestea, reînnodate și iată-ne într-o străveche așezare romană în așteptarea unei uverturi sărbătorești care va marca cel de-al X-lea start al Olimpiadei de iarnă.

Totul a fost pregătit cu vrednică migală, pentru a se crea acel cadru complex, de frumusețe și utilitate, la etalonul cel mai înalt al calității, ambianță obligatorie pentru o competiție de proporțiile unei Olimpiade.

Desigur, gazdele s-au dovedit exigente în primul rînd față de ele și faptul se lasă lesne observat chiar de un ochi mai puțin experimentat decît cel al ziaristului profesionist. Dar Grenoble cu ale sale împrejurimi concentrate acum sub unicul stindard al celor cinci cercuri, a cunoscut ceva mai mult decît o simplă toaletă, înainte de a se înfățișa lumii întregi — pentru 12 zile — drept capitală mondială a sporturilor de iarnă.

În efortul prealabil și actual, un sprijin activ, de mare valoare, a fost oferit de armată. Dacă istoria acestor locuri a cunoscut nume ilustre de generali, ca cel al lui Iuliu Cezar, Olimpiada anului 1968 notează, la rîndul ei, două nume de generali: Debrosse și Kretz, cei doi ofițeri superiori care vor conduce și dirija toate acțiunile privind securitatea participanților, circulația pe o rază de 100 km împrejurul orașului Grenoble, serviciile de onoare, escortarea personalităților prezente la Jocuri, funcționarea instalațiilor sportive, rețelele de comunicații și cronometrajul, depanajul pe șosele, ordinea pe suprafața celor 8 ha, reprezentate de locurile de parcaj, asistența medicală a concurenților și participanților, dirijarea celor 500 de mini-care. Sub comanda pașnică a celor doi generali vor acționa: 110 ofițeri, 3 400 de subofițeri (dintre care 350 de specialiști alpini), 80 de medici militari, 600 de infirmiere și brancardieri, 75 de ambulanțe sanitare, 3 000 de ostași ai celei de-a 27-a brigăzi alpine și se vor folosi 900 de vehicule.

O reunire de energii care va însuma (între primăverile anilor 1967 și 1968) 400 000 oameni-zile, corespunde unui colosal efort uman și desigur celei mai mari „campanii" militare de la poalele acestor munți minunați, de cînd există ei.

Corolarul cel mai strălucit care ar putea încununa o asemenea desfășurare de forțe militare a fost cucerit de pe acum, echilibrînd, oarecum, tradiția olimpică: armata a slujit celei mai înalte strategii — aceea a păcii.

Emanuel VALERIU

Grenoble, 2 februarie

ACOLO UNDE AU ARS FOCURILE DE TABĂRĂ ALE LUI CEZAR...

Stimați cititori, am și devenit o gazdă nepoliticoasă. Azi m-am înfruptat, fără dv., dintr-o brînză care se cheamă „Bleu de Sassenage" (și care, vă jur, nu e cu nimic mai bună decît un Penteleu din lapte gras de toamnă — de Vrancea, bineînțeles) și am băut un vin de „Saint Marie d'Alloix" un fel de Cotești (de export firește) ceva mai sec. Dacă nici unele nu-s grozave — veți zice cu invidie, presimt — de ce nu schimbi cu noi? (Într-o zi, la înapoiere am să vă răspund și la această întrebare). Pînă atunci, îngăduiți-mi să continui cozeria promisă despre Grenoble.

Oricît m-am străduit să umblu cu nasul în pămînt, oricît am fost îndemnat să caut vitrinele (am prieteni care nu mai ies din magazinele „Jacques", „Week-end" etc.) privirile mele (ipocrite — mărturisesc) tind tot spre înălțimi. Lăsînd la o parte gluma, m-au impresionat, în cartierul vechi al orașului, acoperișurile vetuste (cu hornuri paralele ca la transatlantice și cu olane brune, înghesuite unul într-altul, coborînd spre streșini joase. Olanele sînt romane mi se spune de fiecare dată. Nu-i nici de mirare. Pe aici trebuie să-l fi înfruntat Vercingetorix pe Cezar. Dar primul care a pomenit numele locului, un an după moartea lui Cezar, a fost Cicero care, într-o scrisoare adresată generalului Lucius Munatius Plancus, vorbește de o așezare cu pod peste Isère, botezată Cularo. Patru secole mai tîrziu, împăratul Gratian îi zice, după moda grecească, Gratianopolis. De unde și pînă unde Grenoble? Probabil din deformarea vulgară a ultimei numiri.

De altfel, nu ne simțim de loc stingheri aici. În parcul Paul Mistral, pe care-l mărginesc primăria și stadioanele de gheață, mame cu copii în landouri, domni cu ziarul împăturit în buzunarul paltonului se opresc adesea în fața tripticului non-figurativ al sculptorului român George Apostu. Iar pe zidurile teatrului Comédie des Alpes se mai văd afișele de acum o lună, puțin ponosite de umezeală, pe care stă scris titlul unei opere familiare nouă, românilor: „La lettre perdue" de un anumit domn Ion Luca Caragiale, bunic (de baștină) dinspre tată al unui anumit Eugène Ionesco, care se declară prea adesea francez, uitînd că pe fotografiile sale din copilărie semna cu un nume tipic galic: Puiu!

Sînt încheiate, pentru luni, pregătirile în vederea inaugurării expoziției internaționale de fotografii „Olymp Art Photo". Știm de pe acum că printre laureați figurează artiști români ai obiectivului fotografic și ai sensibilității estetice. Știm de pe acum că preferințele prefectului departamentului Isère au mers către colegul nostru Ion Mihăică.

Cine ar zice că ne putem simți înstrăinați la Grenoble...

REP.

SCRISOARE DIN GRENOBLE

N-am intenția să vă plictisesc cu date exclusiv istorice. Mă simt în stare să sar etapele fie și istorice (fără promisiunea de a nu mai reveni vreodată), mă simt de asemenea, în stare să nu respect chiar tradiția instaurată de Cronos. Așadar, înainte, spre prezent. Mai ales că, acolo unde au ars focurile de tabără ale lui Cezar, cu 43 de ani înaintea erei noastre, strălucește acum flacăra olimpică a erei moderne...

*Mă plimb pe străzile orașului, trasate parcă cu echerul și întîlnesc, la anumite ore, pe bulevardul Gambetta sau în piața Bastiliei, grupuri, grupuri de studenți, cam zburdalnici. Încerc să ghicesc, sub zvăpăiala lor de fațadă, la care din foarte serioasele facultăți locale vor fi învățînd? Grenoble e cunoscut ca avanpost al universităților dinamice din Franța. Institutele de aci poartă nume din domeniul vîrfului de mîine: fiziologia celulozei, electro-chimie, electro-metalurgie, electrotehnică, hidrologie etc. Recunoscîndu-i pe studenți fără putință de tăgadă, mi-am amintit că blazonul orașului este împodobit nu cu cele cinci inele colorate ale circumstanței olimpice, ci și cu trei roze mai vechi, simbolizînd potențialul și valențele urbei: universitatea, industria, turismul. Împrejurarea aceasta a născut o idee: ce-ar fi dacă președintele Sfatului popular al orașului Brașov ar trimite în dar primarului din Grenoble, dl. Hubert Dubedout, trei trandafiri românești din celebrele sere de la Codlea, în semn de amiciție, dintr-o regiune care dă lotului nostru prezent la Jocurile Olimpice cei mai mulți componenți!**

* Între timp am aflat că un asemenea buchet va și sosi pe adresa sugerată, plecat tocmai din orașul subcarpatic.

Schiorul polonez Andrzej Bachleda își pregătește bagajul pentru Grenoble.

Foto: CAF Varșovia

Trei dintre hocheiștii vest-germani care vor juca duminică seara în compania sportivilor români, pozînd pentru fotoreporterul agenției IN-Bild.

În pag. a 4-a

Hocheiștii noștri au sosit la Grenoble

Amănunte despre turneul întreprins în R.F.G.

Înaintea febrei de concurs — temperatura oficială...

★

fulgi de nea

Despre sprinterii și fondiștii gheții

Elveția nca Fernande Bochatay a reușit, recent, un frumos succes cîștigînd la St. Gervais proba de slalom special.

Foto: A. S. Lausanne

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT

LA GRENOBLE, S-A REUNIT COMISIA DE COORDONARE ȘI STUDII de pe lîngă Comitetele olimpice naționale.

Comisia a studiat un raport care propune selecționarea concurenților pentru Jocurile Olimpice pe baza rezultatelor obținute la Jocurile continentale. În proiect este propusă crearea Jocurilor europene, ce s-ar adăuga la Jocurile panamericane, asiatice, africane și ale Pacificului de sud, deja existente.

Acest proiect va fi prezentat în formă definitivă la adunarea generală a Comitetelor naționale olimpice, programată la 3 octombrie la Ciudad de Mexico.

PE TRAMBULINA MIJLOCIE OLIMPICĂ DE LA AUTRANS, unde vor avea loc întrecerile din cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă, au continuat antrenamentele viitorilor participanți la Olimpiada albă.

Cel mai bun rezultat l-a obținut sportivul cehoslovac František Rihwald, care a realizat o săritură de 79,50 m. Compatriotul său Dalibor Moteljek a efectuat o săritură de 79 m.

ECHIPA DE HOCHEI PE GHEAȚĂ A CANADEI, una din favoritele turneului olimpic de la Grenoble, se află în prezent în Europa unde susține o serie de meciuri de verificare.

Hocheiștii canadieni au susținut o dublă întîlnire la Praga cu selecționata olimpică a Cehoslovaciei. În primul joc, gazdele au cîștigat cu scorul de 2—1 (0—0, 0—0, 2—1), iar în cel de al doilea victoria a revenit oaspeților cu 4—2 (1—2, 3—0, 0—0).